

være af en saadan Art, at Overensstemmelsen med den norske Lov vil brydes paa noget væsentligt Punkt, men jeg maa vedblivende tro, at Regeringen har stillet sig paa det rette Standpunkt her, naar man, foreløbig i alt Fald, har ment at burde stryge den Bestemmelse i Forslaget, som i Fjor blev indsat af Folketinget. Skulde det imidlertid vise sig paa Sagens senere Stadier, at der fra begge Tingenes Side var Dnsse fremme om at komme til en Ordning ogsaa af dette Forhold, skønt det ikke skulde synes at være af praktisk Betydning, saa skal jeg selvfølgelig yde min Medvirkning dertil, men jeg maa ganstke vist anse Formen, hvori det blev vedtaget af Folketinget, for i hvert Fald ikke ganstke heldig.

Der bliver saa endelig kun tilbage den meget omtalte Bestemmelse i § 4, 3dje Stykke, og efter de meget udførlige Udtalelser, der ere fremkomne om denne Bestemmelse angaaende Forfatteres Beskyttelse mod Oversættelser, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal takke de ærede Talere, som have udtalt sig for Forslaget, for den Støtte, de herved have ydet det, og jeg kan henholde mig til deres Udtalelser, for saa vidt de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra 6te Kreds (S. Pedersen) ere inddegaaede herved. Der er kun et Par enkelte Punkter, som det ærede Medlem for 6te Kreds fremkom med, som jeg skal knytte nogle Bemærkninger til. — Det ærede Medlem udtalte, at en saadan Beskyttelse vilde medføre en Fordyrrelse af Bogmarkedet. Sa, det er jo muligt, at Oversættelseslitteraturen vil kunne blive noget fordyret, men paa den anden Side er det tillige blevet fremhævet, at en saadan Beskyttelse mod Oversættelse mulig kunde føre til, at den originale Litteratur bliver billigere; det er muligt. I det hele taget er det ikke let at forudsige, hvorledes det vil stille sig. Jeg tror i alt Fald, at det ikke vil saa nogen væsentlig Betydning. — Naar det ærede Medlem anførte, at færre danske Forfattere for Fremtiden ville blive oversatte, saa ser jeg ikke heri nogen egentlig Skade, navnlig efter de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ordførers Side om den Maade, hvorpaa danske Forfattere hidtil jævnlig ere blevne oversatte i Udlandet.

De Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med om den Understøttelse, som danske Forfattere saa paa Finansloven, skal jeg ikke videre dvæle ved, thi de ere ogsaa blevne udførlig inddegaaede af andre, de ere ogsaa ofte blevne fremsatte tidligere, særlig i det andet Ting, og lige saa ofte indde-

gaaede. Man maa jo vel huske, at den Understøttelse, der ydes Forfatterne paa Finansloven, aldrig er bleven betragtet som Ækvivalent for det Tab, de kunne saa ved ikke at nyde Beskyttelse mod Oversættelse af deres Arbejder. Understøttelsen kan være en Anerkendelse af tidligere ydet Virksomhed i Litteraturen, og den kan være en Opmuntring til fortsat Arbejde, altsaa et Tillæg til den Fortjeneste, de under den nuværende Lovgivning kunne saa for deres Arbejde, men den er aldrig bleven betragtet som Ækvivalent for den Fortjeneste, de gaa glip af paa Grund af, at de ikke ere beskyttede mod Oversættelser.

Saa henviste det ærede Medlem til, at det vilde være bedst at vente med at gaa til en Lovbestemmelse som den her foreliggende, indtil man havde Bished for, at Norge vil tiltræde Bernerkonventionen. Jeg vil sige, at paa den Maade vil man vanskeligt kunne videre. Det erkendes jo, at Norge, saa vidt man kan sige, foreløbig ikke gaar til at tiltræde Bernerkonventionen, saa længe Danmark ikke vil gøre det. Men der er det, at Norge kan ved særlig Traktat afslutte Konventioner med den ene Staat efter den anden, hvad Danmark ikke kan, og det er, som der er gjort opmærksom paa, til Dels vist tilfældige Omstændigheder, der have gjort, at Norge ikke allerede har indgaaet saadanne Konventioner. — Dernæst maa der gøres opmærksom paa, at vel er det et væsentligt Hensyn, at vor Lovgivning paa dette Omraade skal være ens med den norske, men det er ikke det eneste i denne Sag, og Hensynet til Norge er ogsaa fremdraget saa lidt under den Diskussion, der er ført her i Dag, at man ogsaa deraf tør slutte, at det ikke spiller nogen Hovedrolle. Regeringen maa lægge en saadan Vægt paa Bestemmelsen om Beskyttelse mod Oversættelser, at overhovedet en Lov om Forfatterret og Kunstnerret næppe vil være ønskelig, hvis denne Bestemmelse ikke kommer med. Efter min Mening ville vi staa bedre, naar vi kunne sige: Vi leve endnu med ældre Lovbestemmelser, som det ganstke vist er noget vanskeligt at tumle med, men som dog ikke ere saa antilverede, at de ikke kunne bruges — end hvis vi give en ny Lov og præsentere Udlandet den som en ganstke moderne Lov, medens den dog mangler det meget væsentlige Led, som findes i alle ny Lovgivinger paa Forfatteromraadet. Saa maa vi hellere blive ved det gamle.

Inden jeg slutter, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at jeg forbeholder mig at stille et lille Ændringsforslag til 3dje Behandling med Hensyn til Tidsfristen for